

[Sønderby]

Den, der fik mig herop, var fru Lilli Gyldenkilde, der sagde, at venstre lægger stærk vægt på at sikre de små butikker. Det sagde jeg også i mit første indlæg. Det lægger vi megen vægt på, og jeg håber, at de forhandlinger, der skal føres, og som ikke er færdige endnu, imellem pengeinstitutterne og detailhandelen, vil føre derhen, at der bliver en ordening, så de små butikker kan overleve. Der er fire forskellige modeller i det oplæg, der er kommet fra pengeinstitutterne, og dér må man så finde en løsning. Jeg vil fastholde her, som jeg sagde i mit første indlæg, at man måske kunne vurdere, om man ikke skulle sige, at den første terminal, som man skulle have, hørte ind under de fælles omkostninger. Så må man altså lægge det på det gebyr, der kommer på hvert træk, og som man regner med kommer på ca. 50 øre – måske på 55 øre.

Jeg skal lige sige til fru Lilli Gyldenkilde, at hun glemte en fordel, der er ved kortet, for de mindre forretninger ude i landdistrikterne, som ikke har muligheder for at komme hen i banken, hvis de handler fredag eftermiddag og lørdag formiddag og får penge i kassen. De skal i dag ligge med de penge. Det er da mere sikkert at få pengene via Dankortet. Så går de direkte ind på kontoen, og man får renten med det samme. Man har heller ikke den risiko, der er forbundet med, at man skal ligge med de penge i så lang tid.

Der blev sagt, at det var bankdirektørerne, der ville komme til at bestemme. Jeg skal ikke forsvare bankdirektører osv. her, men jeg må da give hr. Askjær Jørgensen ret i, at man har også Arbejdernes Landsbank. Hvis fru Lilli Gyldenkilde ikke tør sætte pengene i de store banker, kan hun sætte dem i Arbejdernes Landsbank, eller også kan fru Lilli Gyldenkilde lade pengene gå ind på lønkontoen og så hæve dem den dag, de er gået ind på lønkontoen, og så bruge pungen, ligesom så mange gør, og som der stadig væk er muligheder for.

I de skrivelser, vi har fået i erhvervsudvalget, er der fra mange sider blevet sagt, som industriministeren også sagde, at det var bedst, at folketinget blandede sig udenom. Det har vi gjort i mange år, og det har sidende regeringer gjort med 600.000-700.000 kort. Nu skal vi altså til at drøfte, om vi skal lovgive om dette. Som industriministeren sagde i sin redegørelse: hvis det viser sig, at

der er behov for det, og hvis debatten i dag har vist, at der er behov for det, så må vi altså også gå med til den lovgivning.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er til hr. Sønderbys omtale af nærbutikkerne. Jeg forstår egentlig ikke, at hr. Sønderby tager så let på, hvordan dette kan ramme nærbutikkerne. Det er jo ikke nærbutikkerne, der har fordel af, at man måske kan betale i minut hurtigere, end man kunne med check. Det er de store kæder, og det er specielt discountbutikkerne, der kan have en fordel af, at man kan gå lidt hurtigere gennem kasseapparatet. Det er alt andet lige også de små nærbutikker, der har mindst fordel af, at man får pengene hurtigere ind og får en ekstra rente.

Hvis man først har indført et Dankort, så tvinger man de små nærbutikker til også at få en terminal af konkurrencehensyn, fordi de er nødt til også at kunne tilbyde deres kunder, at de kan betale med Dankortet. Deres kunder får måske løn indbetalt på et Dankort og har ikke mulighed for at få kontanter, enten fordi banken er lukket, eller fordi den lokale filial er blevet nedlagt som et led i den politik, pengeinstitutterne fører. Det kan også være et spørgsmål om, at det er lørdag, eller det kan være, de har deres penge i en bank, hvor de ikke kan gå hen og hæve kontanter, fordi banken ikke er tilsluttet det centrale system. Det er klart, at det kommer til at ramme nærbutikkerne. Det gør transaktionsgebyret også, og det gør selvfølgelig omkostningerne ved at indføre en terminal.

Hvad der mere kommer til at ramme dem, er, hvis de større forretningskæder kører nogle rabatordninger, som de små handlende ikke kan konkurrere med, for at hive kunderne over på Dankortet. Hvad sker der så? Ja, der sker selvfølgelig det, at nogle små handlende må lukke og bliver arbejdsløse, og der sker det, som måske er endnu mere katastrofalt, nemlig at de små samfund rundt omkring i landet, de små landsbyer, mister deres nærbutikker og uddør.

Derved får vi en øget centralisering, og det troede jeg faktisk venstre var modstander af.

(Kort bemærkning).